

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט נועם רף

תובע ניר חפץ
ע"י ב"כ עו"ד אילן סופר ואח'

נגד

נתבע יאיר נתניהו
ע"י ב"כ עו"ד אוריאל נזרי

פסק דין

1 השאלות שבפני שבמחלוקת הינן האם הנתבע פגע בפרטיותו של התובע בפרסומים שביצע, האם
2 אלו מהווים הפרה של חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981 (להלן: "החוק") ופקודת הנזיקין [נוסח
3 חדש] והאם יש בהם כדי להפר צו איסור פרסום שניתן בעניינו של התובע.

4 **כללי:**

5 1. בתיק התקיימו ישיבת קדם משפט וקדם משפט מסכם.

6 2. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית של שני בעלי הדין בלבד.

7 3. בקדם המשפט המסכם הגיעו הצדדים להסכמה לכך שלא תתקיים ישיבת הוכחות ויוגשו סיכומים
8 בכתב.

9 **הצדדים והרקע:**

10 4. התובע כיהן בתפקיד ראש מערך ההסברה הלאומי וכיועץ התקשורת למשרד ראש הממשלה מר
11 בנימין נתניהו במהלך התקופה 6/2009-1/2011. לאחר מכן כמנהל מטה ההסברה של מפלגת
12 הליכוד בבחירות הכלליות לכנסת בשנת 2015 וכיועץ התקשורת של ראש הממשלה ובני משפחתו
13 מחודש 5/2014 ועד לחודש 10/2017.

14 5. הנתבע הינו בנו של ראש הממשלה המכהן מר בנימין נתניהו.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

1 6. הנתבע משתמש ברשת החברתית בשם "איקס", שהייתה ידועה בזמנו בשם "טוויטר", והיו לו
2 בזמנים הרלבנטיים מעל 56,000 עוקבים.

3 7. בחודש 2/2018 נעצר התובע ונחקר תחת אזהרה במסגרת חקירות שהתנהלו כנגד ראש הממשלה
4 בפרשות תיק 4000, תיק 2000 ותיק 1000.

5 8. ביום 5.3.2018 חתם התובע על הסכם עד מדינה ובשלהי 2021 העיד התובע בבית המשפט המחוזי
6 בירושלים בהליך הפלילי שמתנהל נגד ראש הממשלה.

7 **הצווים השיפוטיים נשוא ההליך:**

8 9. ביום 4.11.2019 ניתן על ידי כבוד השופט אביים ברקאי בבית המשפט השלום בתל אביב במסגרת
9 הליך פ"ר 7948-11-19 צו איסור פרסום על "כל פרט מתוכן עדותה של ... שמסרה בחקירתה
10 במשטרה מיום 21.2.18, עצם העובדה שנמסרה עדות זאת, וכן עצם קיומו של הצו האמור וכן כל
11 פרט היכול לזהותה".

12 10. ביום 17.11.2019 ניתנה החלטה נוספת במסגרת אותו הליך על ידי כבוד השופט עלאא מסארווה
13 אשר מורה על צמצום צו איסור הפרסום בקובעו:

14 "א. אין עוד איסור פרסום על עצם מתן הצו.

15 ב. ניתן לפרסם כי המשיבה 3 נחקרה בתיק זה ביום 21.2.2018 ומסרה גרסתה, בעדות פתוחה,
16 והשיבה לשאלות חודרניות ביחס לטיב הקרבה ומהות מערכת היחסים בינה לבין המשיב 2
17 (מר ניר חפץ – ההוספה אינה במקור נ.ר.).

18 ג. חל איסור מוחלט על כל פרט שעלול לזהות את המשיבה 3, או כל פרט שנוגע לטיב ומהות
19 הקרבה בין המשיב 2 למשיבה 3."

20 11. ערעור שהוגש בהליך ע"ח 66975-11-19 על ההחלטה מיום 17.11.2019 נדחה.

21 **הפרסומים נשוא ההליך:**

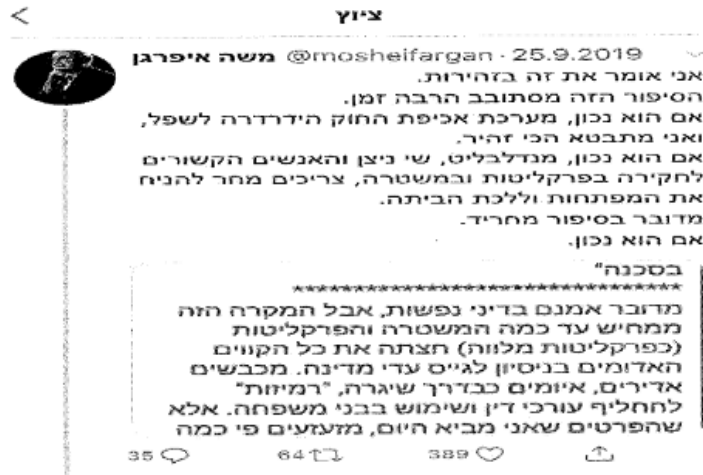
22 12. הפרסום הראשון – ביום 25.9.2019 ובעקבות פרסום כתבה של העיתונאי אלי ציפורי פרסם
23 משתמש בשם משה איפרגן את הדברים הבאים:

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

1

2

13. בתגובה לפרסומיו אלו של מר איפרגן פרסם הנתבע בשעה 19:22:

3

"הוא נכון. ומדובר במאהבת שיכולה לפרק את המשפחה של עד המדינה.."

4

14. אציין שכתבתו של העיתונאי מר אלי ציפורי לא הוצגה בפני.

5

15. הפרסום השני – ביום 6.11.2019 שר המשפטים דאז, ח"כ אמיר אוחנה, נאם בכנסת ישראל

6

ובהתאם ל"חדשות הכנסת" שצורפו לתצהירו של הנתבע, באומרו את הדברים הבאים:

שר המשפטים אמיר אוחנה השיב במליאת הכנסת על הצעה לסדר בנושא "ההשתלחות בפרקליטות ושביטת המחאה של הפרקליטים" והתייחס לפרסומים האחרונים בדבר חקירתו של ניר חפץ, שהובילה אותו לחתום על הפיכתו לעד מדינה.

השר אוחנה: "מביאים אישה צעירה שאין לה שום קשר לחקירותיו של רוה"ם ושואלים אותה סדרה של שאלות חודרניות ופולשניות על טיב הקשר בינה ובין העד. לאחר ששוחטים ממנה כמו מלימון את כל המידע, ואני מזכיר היא איננה חשודה בדבר, הם מפגישים ביניהם במקרה במסדרון ואומרים 'לו ניר אנחנו יודעים הכל אנחנו נפיל על המשפחה שלך פצצה'. או אז ניר נכנע חותם על הסכם עד מדינה והוא מוסר למשטרה גרסה. הגרסה נבדקת ומתבררת כשקרית, או אז הוא מוצא החוצה יחד עם אחד החוקרים, הם הולכים לפרק ומן שאיננו מונעוד ואיננו יודעים מה היה בשיחה הזו, ואז הוא חוזר ומוסר גרסה מלאה תפורה מתאימה אחד לאחד לנתונים שבידי החוקרים. אני רוצה להוכיח לכם החקירה הסתיימה אין מה לשבש. כשהעיתונאי עמית סגל פונה בשאלתה למערכת משיב היועץ המשפטי לממשלה שאיננו מכיר את פעולת החקירה הזו ומעבוד ומן קצר מקבל עמית צו איסור פרסום. כך נראית חתימה אחר האמת?"

7

8

16. באותו היום ולאחר נאומו של ח"כ אוחנה, פרסם הנתבע מחדש פרסום של משתמש בשם יענקי

9

פרבר בו הייתה התייחסות לדברי שר המשפטים, בו נרשם "שר המשפטים מספר בקול את מה

10

שכולם יודעים בשקט, שהחקירה של חפץ התנהלה כמו במאפיה עם סחיטה באיומים."

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

- 1 הנתבע הוסיף לאמור את הדברים הבאים מטעמו: "למי שלא הבין. הביאו את המאהבת של
2 ניר חפץ ואיימו עליו שיחשפו זאת לאשתו וילדיו, מייד אחכ הפך לעד מדינה."
- 3 17. הפרסום השלישי – ביום 6.11.2019 הנתבע ציין מחדש ציוץ של משתמש בשם נחי זאבי בו נרשם:
4 "כך *לכאורה* תכננה המשטרה לפרטי פרטים את "המפגש האקראי" בין עד המדינה ניר חפץ
5 לבין המאהבת שלו....".
- 6 18. הפרסום כלל צילום של מסמך שלטענת התובע מדובר במסמך טיעוני הסנגורים של אבי הנתבע,
7 בשימוע שנערך לראש הממשלה בפני היועמ"ש לממשלה. באותו מסמך טיעונים מופיע מידע
8 הפוגע בפרטיות התובע ושאלות אינטימיות מתוך החקירה במשטרה.
- 9 19. במסגרת כתב התביעה המסמך הוסתר ולמרות שנרשם שיוגש לבימ"ש, מסמך זה לא הוצג בפני.
- 10 20. הפרסום הרביעי – ביום 5.11.2019 פרסם הנתבע מחדש פרסום שנרשם על ידי משתמש בשם טל
11 אור טסונה במילים "... אמנם מנעו מניר חפץ שינה, פזרו לו פשפשים במיטה, האריכו את מעצרו
12 ללא גבול, איימו שיפגעו בו כלכלית, עצרו את המאהבת רק כדי לנופף בה, סחטו אותו שיהרסו
13 לו את החיים ויצאו לשעה שלמה לא מתועדת. עם זאת מדובר בנחקר אחד, עם כל השאר הם
14 הקפידו על הכללים. "
- 15 21. הפרסום החמישי – ביום 5.11.2019 פרסם הנתבע מחדש כותרת של כתבה שפורסמה קודם לכן
16 באתר החדשות news1.co.il של העיתונאי יואב יצחק, בה נרשם "עדות עד המדינה ניר חפץ
17 בתיקי נתניהו זוהמה בגלל עבירת סחיטה *המשטרה איימה על חפץ בחשיפת המאהבת;
18 נאלץ לאשר גם בדותות שהוכתבו ע"י החוקרים * שי ניצן נותן גיבוי לחוקרי המשטרה *
19 היועמ"ש מנדלבליט הגיב שהוא לא ידע ולא אישר פעולות אלה".
- 20 טענות התובע (בקליפת האגוז):
- 21 22. למרות שהפרסום הראשון (אליו מתייחס התובע כ"הפרסום המקדים"), נעשה טרם מתן צו
22 איסור הפרסום, המידע שפרסם התובע מהווה פגיעה בפרטיותו, הפרת זכות יסוד (סעי' 7 (א) לחוק
23 יסוד: כבוד האדם וחירותו והפרה של חובה חקוקה בהתאם להוראות סעי' 63 לפקודת הנזיקין
24 [נוסח חדש].
- 25 23. יתר הפרסומים גם הם מהווים פגיעה בפרטיותו של התובע כאמור, אך בנוסף יש בהם כדי להפר
26 צו איסור הפרסום.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

- 1 24. אין מחלוקת בין הצדדים על עצם קיומם של הפרסומים, תוכנם ומועד פרסומם. הנתבע הודה כי
2 הוא זה שהפיץ אותם ברשת החברתית "טוויטר".
- 3 25. באשר למסמך נשוא הפרסום השלישי, מדובר במסמך שלא נועד לפרסום שהתקבל בידי הנתבע
4 באופן בלתי חוקי, ולא ידוע לתובע שניתנה רשות ע"י הנמען היועמ"ש וצוותו או על ידי כתב
5 המסמך רוה"מ ועורכי דינו לעשות שימוש במסמך.
- 6 26. הפרסום נעשה בכוונה לפגוע בתובע ובמשפחתו, מתוך מניע אישי לקידום אינטרסים משפטיים
7 ותקשורתיים של אבי הנתבע, ראש הממשלה ומתוך מטרה נוספת והיא כרסום באמינות עדותו
8 של התובע כעד מטעם המאשימה במשפטו הפלילי של ראש הממשלה.
- 9 27. הנתבע לא הסיר ולא מחק את הפרסומים הנ"ל.
- 10 28. לנתבע לא עומדות ההגנות שקבועות בחוק הגנת הפרטיות. הנתבע לא עשה את הפרסום בתום
11 לב. הנתבע ידע או שהיה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות והפגיעה לא נעשתה לשם עניין
12 אישי כשר של הפוגע, כך גם שנעדר בה קיומו של עניין לציבור המצדיק את הפגיעה בנסיבות
13 העניין. הנתבע הפר את הוראות סעיפים 2(5), (7)2 – (10)2 לחוק הגנת הפרטיות.
- 14 29. הפרה של צו איסור הפרסום הינה בבחינת הפרה של חובה חקוקה ובכך הפר הנתבע את הוראות
15 סעיף 63 לפקודת הנזיקין וסעיפים 70 (ד) ו- (ה) לחוק בתי המשפט.
- 16 30. לנתבע לא עומדות ההקלות שבסעיף 22 לחוק הגנת הפרטיות, שכן בחלק מהפרסומים הנתבע לא
17 הציג פרסום קודם כלשהו ולא נקב במקור שעליו הסתמך. הנתבע התכוון לפגוע ולא הביע
18 התנצלות מצדו.
- 19 **טענות הנתבע (בקליפת האגוז):**
- 20 31. בתצהיר עדותו הראשית הצהיר הנתבע כי במועדים הרלוונטיים הוא לא ידע בדבר תוכנם של צווי
21 איסור הפרסום, לא קרא את הצווים ואלו לא נשלחו או נמסרו לידי בדרך כלשהי (ר' סע' 11
22 לתצהיר).
- 23 32. כבר בשלב זה אציין שהנתבע אינו חוזר אחר טענה זו בסיכומיו ועל כן ניתן להניח שזנח טענה זו.
24 יחד עם זאת ולשם הזהירות, אתייחס לעניין זה בהמשך.
- 25 33. חקירת הנתבע והעדה הייתה נגועה בסחיטה באיומים על ידי חוקרי המשטרה, נעשתה בסתר
26 ומשכך התעורר עניין ציבורי עצום בחשיפת הפרשה ובחשיפת ההתנהלות החמורה של החוקרים.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

- 1 34. פרשת הסחיטה באיומים נחשפה בפרסומים של אנשים אחרים והנתבע כלל לא היה האדם שחשף
2 את הדברים. משכך הנתבע זכאי להגנה עפ"י סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות.
- 3 35. הפרסום הראשון מיום 25.9.2019 נעשה במועד קודם למתן צו איסור הפרסום ועל כן אינו מהווה
4 הפרה של צו איסור הפרסום. כמו כן, אין בו אזכור של התובע ולא ניתן ללמוד ממנו שכוון כלפי
5 התובע משכך אינו מהווה פגיעה בפרטיותו של התובע.
- 6 36. הפרסום השני מיום 6.11.2019 הינו פרסום המציג את חשיפת פרשת הסחיטה באיומים על ידי
7 שר המשפטים דאז ח"כ אמיר אוחנה בנאום שנשא מעל דוכן הנאומים במליאת הכנסת. מאחר
8 והנתבע רק פרסם פעם נוספת את דבריו של ח"כ אוחנה ורק הוסיף דברי פרשנות שאין בהם כדי
9 להוסיף מימד עובדתי כלשהו מעבר למה שכל אדם סביר היה מבין מדבריו של ח"כ אוחנה, אין
10 בכך כדי להוות הפרה של צו איסור הפרסום או פגיעה בפרטיותו של התובע.
- 11 37. הפרסומים השלישי, הרביעי והחמישי מתאריכים 5-6.11.2019 הם ציורים מחדש של פרסומים
12 שנעשו על ידי אחרים ברשת החברתית טוויטר ולא התווסף אליהם כיתוב כלשהו מצדו של
13 הנתבע. משכך, אלו אינם מהווים הפרה של הצו השיפוטי.
- 14 38. לנתבע עומדות ההגנות שבחוק הגנת הפרטיות. הנתבע פרסם את הדברים כי חשב שתוכנם נכון
15 וסבר שיש חשיבות ציבורית עצומה בחשיפת פרשת הסחיטה באיומים מצד המשטרה.
- 16 39. הנתבע מבקש להתחשב בכך שהפרסומים לא היו אלא חזרות על מה שכבר נאמר ופורסם בהתאם
17 להקלה הקבועה בסעיף 22(1) לחוק הגנת הפרטיות ובהתחשב בעובדה שהפרסומים לא נעשו
18 במטרה לפגוע בתובע בהתאם להקלה הקבועה בסעיף 22(2) לחוק הגנת הפרטיות. כמו כן, לא
19 ניתן לחייב את הנתבע בתשלום פיצויים ללא הוכחת נזק יותר מפעם אחת לאור הוראות סעיף
20 29א(ג) לחוק הגנת הפרטיות שכן לכל היותר מדובר באותה פגיעה בפרטיותו.

המסגרת הנורמטיבית:

- 21
22 40. להלן אתייחס למספר סוגיות בנושא.

הזכות לפרטיות וההגנות:

- 23
24 41. סעיף 7(א) לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע:

25 "כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו"

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

1 42. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע:

2 "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".

3 43. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות שכותרתו "פגיעה בפרטיות מהי" קובע (להלן אתייחס לסעיפים
4 הרלבנטיים לענייניו אנו כפי שפורטו בסיכומי התובע):

5 "(5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות
6 מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים
7 ממועד כתיבתו; לעניין זה, כתב – "לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה
8 אלקטרונית, התשס"א-2001;

9 (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי ענייני הפרטיים של אדם;

10 (9) שימוש בידיעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה

11 נמסרה;

12 (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או

13 (9);

14 (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב

15 בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד."

16 44. סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות שמתייחס להגנות שבחוק קובע:

17 "במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה אחת מאלה:

18 (1) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע,

19 התשכ"ה-1965;

20 (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:

21 (א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;

22 (ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן הייתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית, מוסרית, חברתית

23 או מקצועית לעשותה;

24 (ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;

25 (ד) הפגיעה נעשתה תוך ביצוע עיסוקו של הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגיל, ובלבד שלא

26 נעשתה דרך פרסום ברבים;

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

1 (ה) הפגיעה הייתה בדרך של צילום, או בדרך של פרסום תצלום, שנעשה ברשות הרבים ודמות
2 הנפגע מופיעה בו באקראי;
3 (ו) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי פסקאות (4) עד (11) לסעיף 15 לחוק
4 איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965;
5 (3) בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין, ובלבד שאם הייתה הפגיעה בדרך
6 של פרסום – הפרסום לא היה כוזב."

7 45. ברע"פ 19-2783 ברוך קרא נ' מדינת ישראל התייחס בימ"ש לשאלת האיזון בין זכות הציבור
8 לדעת לבין הפגיעה בפרטיות בדברים הבאים:

9 "הוראת סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט משקפת איזון בין עקרון פומביות הדיון, לבין
10 ערכים חוקתיים מתנגשים, ביניהם הזכות לפרטיות. כלל בסיסי נקוט בשיטתנו, כי
11 "בית משפט ידון בפומבי" (סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה; סעיף 68(א) לחוק בתי
12 המשפט). עקרון הפומביות יסודו בהגיונות וטעמים שונים, אשר הרלבנטי שבהם
13 לענייננו הוא מימוש זכות הציבור לדעת, לקבל מידע על פעולתן של רשויות ציבוריות,
14 תוך שמירה על חופש הביטוי וחופש העיתונות. כפי שנקבע בפסיקה, להיגיון זה שני
15 היבטים: האחד, דרך קבלת מידע על אודות פעילותן של רשויות ציבוריות, ובכלל זה
16 הרשות השופטת, מתאפשרת "ביקורת ציבורית על הרשויות, ביקורת שהיא מאבני היסוד
17 של המשטר הדמוקרטי" (ע"פ 11793/05 חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל,
18 [פורסם בנבו] פסקה 13 (5.4.2006) (להלן: עניין חברת החדשות)). ההיבט השני, עניינו
19 בתרומה של הפרסום ל"גיבוש סדר היום הציבורי, וסיוע לפרטים בחברה לגבש את
20 השקפותיהם ודעותיהם" (שם). מנקודת מבט זו, כאשר בבקשות למתן צו איסור פרסום
21 עסקינן, כמו גם בבקשות לצמצום או הסרה של צו קיים, נודעת חשיבות רבה לעניין
22 הציבורי שיש בפרסום המידע. ככל שלציבור עניין רב יותר בפרסום המידע, לשם
23 ביקורת ציבורית על הרשויות, או לשם גיבוש דעה בנושא מסוים – כך ניטה להתיר
24 את פרסום המידע. מן העבר השני עלינו לבחון, בין היתר, אם אותו פרסום יביא
25 לפגיעה חמורה בפרטיות, שאז מוצדק לאסור על הפרסום. למותר לציין, כי הזכות
26 לפרטיות זכתה אף היא לעיגון חוקתי, בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. (על
27 דרך האיזון ב'התנגשות' בין חופש הביטוי לבין הזכות לפרטיות בקשר לפרסום ספר,
28 ראו: ע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית, [פורסם בנבו] ניתן ביום 24.4.2014; הותר לפרסום
29 ביום 22.5.2014). "

30

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

1 המודעות לקיומו של צו איסור הפרסום :

2 46. בת"א (ראשל"צ) 10295-07-19 פלוני נ' אלה לוי וינריב, נבחנה השאלה מהי מידת המודעות
3 לקיומו של צו איסור פרסום אשר יוצרת אחריות להפרתו של הצו, כדלקמן:

4 "השאלה מהי מידת המודעות הנדרשת לקיומו של צו איסור הפרסום לצורך בחינת השאלה
5 אם הצו הופר, קשורה לשאלה מהו סטנדרט ההתנהגות הנדרש על מנת להקים עוולה של
6 הפרת חובה חקוקה.... השאלה איזה סטנדרט התנהגות יש להחיל נגזרת מדבר החקיקה בו
7 מדובר ומשיקולי מדיניות משפטית.. מסטנדרט ההתנהגות נגזר גם היסוד הנפשי הדרוש
8 לצורך קיומה של העוולה."

9 עוד נקבע,

10 "השאלה בענייננו היא מהי המודעות הנדרשת כאשר מדובר בהפרה של חובה חקוקה
11 האוסרת על פרסום שמו ופרטיו המזהים של חשוד. לשאלה זו אין מענה מפורש בהוראות
12 הרלוונטיות בחוק בתי המשפט. את התשובה יש למצוא על דרך איזון בין העקרונות
13 המכתיבים את ההסדר הקבוע [בסעיף 70\(ה1\)1](#) לחוק בתי המשפט: חופש הביטוי ופומביות
14 הדיון מחד גיסא, וההגנה על שמו הטוב של החשוד, מאידך גיסא. החלת סטנדרט של אחריות
15 מוחלטת משמעותה כי המפרסם יחוב גם כאשר הוא לא היה מודע, ולא היה צריך להיות מודע,
16 לקיומו של צו איסור הפרסום. תוצאה כזו היא בלתי סבירה בעליל, והיא עלולה לגרום לפגיעה
17 קשה בחופש הביטוי. מנגד, צמצומה של העוולה למקרים בהם המפרסם ידע בפועל על קיומו
18 של צו איסור פרסום יפגע יתר על המידה בערך של ההגנה על שמו הטוב של החשוד. נראה,
19 כי הסטנדרט שיש לאמץ הוא של רשלנות, לפיו די בידיעה בכוח על צו איסור הפרסום. היינו,
20 המפרסם עשוי לחוב בעוולה של הפרה חובה חקוקה אם ידע, או היה צריך לדעת, על קיומו
21 של הצו.

22 הקביעה לפיה יש לברר אם המפרסם היה צריך לדעת על הצו מחילה סטנדרט של סבירות,
23 וזאת בדומה להסדרים אחרים העוסקים בהגבלות על חופש הביטוי, כגון לעניין קיומה של
24 הגנת תום הלב בלשון הרע ([סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע](#), התשכ"ה-1965; ראו למשל,
25 [דנ"א 2121/12](#) פלוני נ' דיין אורבך, פ"ד סז(1) 667, פסקה 3 לפסק דינו של השופט עמית
26 (18.9.2014)). למותר לומר, כי הסבירות תלויה בנסיבות המקרה, לרבות זהות המפרסם,
27 הפורום בו נעשה הפרסום וכדומה."

28 47. ומן הכלל אל הפרט, אין מחלוקת על כך שהפרסום הראשון נעשה טרם ניתן צו איסור הפרסום.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

1 48. בכל הנוגע ליתר הפרסומים וכפי שציינתי לעיל, הנתבע הכחיש בתצהירו שידע על תכנם של
2 הצווים בעת ביצוע הפרסום, אך נחזה כי זנח טענה זו במסגרת סיכומיו.

3 49. גם ובמידה והנתבע לא זנח טענה זו, איני מקבל את טענתו לכך שלא הייתה לו ידיעה בדבר צו
4 איסור הפרסום עת ביצע את הפרסומים או פרסם מחדש פרסומים של אחרים בנושא.

5 50. ואבהיר, בנאומו של שר המשפטים דאז ח"כ אוחנה, בכנסת ישראל נאמרו הדברים הבאים:

6 **"...וכעבור זמן קצר מקבלת עמית (הכוונה לכתב עמית סגל – הוספה אינה במקור**
7 **נ.ר.) צו איסור פרסום."**

8 51. משמע, הנתבע ביצע את הפרסום השני לאחר נאומו של ח"כ אוחנה בכנסת ישראל ובמסגרת
9 הפרסום צירף פרסום של משתמש אחר בשם יענקי פרבר שהתייחס באופן ישיר לנאום זה.

10 52. ככל שהנתבע מתייחס לנאומו של ח"כ אוחנה שבו התייחסות מפורשת לכך שניתן צו איסור
11 פרסום, די באמור כדי לראות בנתבע כמי שמודע לצו ולקיומו בעת ביצוע הפרסומים.

12 **העניין הציבורי:**

13 53. בע"פ 11793-05 חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל, התייחסות לאיזון המתבקש
14 כלפי המונח "עניין ציבורי" בזו הלשון:

15 **"לעניין זה ניתן להקיש מהאיזון שנעשה במסגרת חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת**
16 **הפרטיות, בין השם הטוב והפרטיות לבין חופש הביטוי. דברי חקיקה אלו קבעו**
17 **כהגנה בפני אחריות אזרחית ופלילית את העובדה שהדבר שפורסם היה אמת והיה**
18 **בפרסום עניין ציבורי (סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע) או שהפרסום לא היה כוזב**
19 **ובפגיעה היה עניין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין (סעיף 18(3) לחוק הגנת**
20 **הפרטיות). פרסום שיש בו עניין ציבורי פורש בפסיקה לא כפרסום שמעניין את**
21 **הציבור, ובכך יש בו אולי כדי "לספק מזון לסקרנים או למלא יצרם של רכלנים" (ע"א**
22 **213/69 חברת החשמל לישראל נגד עתון הארץ, פ"ד כג(2) 87, 91), אלא כפרסום שיש**
23 **לציבור תועלת בידיעתו, למשל בכך שהוא תורם לגיבוש דעתו בעניינים ציבוריים או**
24 **מסייע לשיפור אורחות חייו (ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3)**
25 **808, 826 (להלן: עניין ונטורה); פרשת אבי יצחק, בע' 56-57; ע"א 1104/00 אפל נ'**
26 **חסון, פ"ד נו(2), 607, 621). כן הודגש לגבי הזכות לפרטיות, כי לא די בכך שיש עניין**
27 **ציבורי בפרסום, אלא יש צורך בטעם המצדיק את הפגיעה בפרטיות של אדם כדי**

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

1 לספק את האינטרס הציבורי במידע (עניין ונטורה, בע' 827). הסיבה לדרישה הכפולה
2 לצורך ההגנה (אמת בפרסום ועניין ציבורי) הוסברה כך:

3 "ההגנה על פרסום כזה נובעת מהסברה, כי טמונה בו תועלת
4 כזו לחברה, הגוברת במידה ניכרת על הנזק הצפוי לשמו הטוב
5 של הנפגע מן הפרסום. המטרה היא להביא לדיון ציבורי, על
6 בסיס מידע נכון, עניינים אשר חשובים לציבור" (דנ"א
7 [7325/95 ידיעות אחרונות נ' קראוס, פ"ד נב\(3\) 1, 39 \(להלן:](#)
8 [דנ"א קראוס\)\)](#)"

9 54. בת"א 70065-11-19 חפץ נ' אוחנה נבחן האיזון בין זכות הציבור לדעת אודות אופן התנהלות
10 הפרקליטות ורשויות האכיפה בחקירת התובע והעדה לבין העניין הציבורי בשמירה על מידע
11 חסוי באמצעות צו איסור פרסום, כדלהלן:

12 "ברי כי, אכן קיים עניין לציבור לדעת אודות התנהלות הפרקליטות ורשויות האכיפה. יחד
13 עם זאת, עניין ציבורי קיים גם בעובדה כי צו איסור פרסום יישמר וכי עובדי הציבור ועל אחת
14 וכמה וכמה שר בממשלת ישראל ישמור על מידע חסוי שחל עליו צו איסור פרסום (ר' רע"פ
15 7410/06 גבריאיל בן חיים נ' מדינת ישראל, עמ' 4 (2006) [פורסם בנבו] במסגרתו נדחתה
16 בקשת רשות ערעור על פסקי הדין של בתי המשפט השלום והמחוזי, וצוין כי: "שתי הערכאות
17 קמא התייחסו לטענה זו וקבעו כי העובדות שהוכחו בפניהן מגלמות פגיעה של ממש במתלונן,
18 כמו גם בציבור הרשאי להאמין כי הרשויות מקיימות שמירה על מידע חסוי.)

19 מסקנה: קיים קושי נכבד בקביעה כי בפרסום דברי המבקש בישיבת מליאת הכנסת,
20 במסגרת התייחסותו ל"ביקורת" על התנהלות הפרקליטות היה משום עניין ציבורי בר
21 חסינות והכל בשים לב לצו איסור הפרסום שבא להגן על ביטחוננו האישי של המשיב. מסקנה
22 ברוח זו תסתור את העניין הציבורי בשמירה על מידע חסוי באמצעות צו איסור פרסום, כמו
23 גם את אינטרס הציבור כי החלטות הערכאות השיפוטיות תאכפנה, את אינטרס הציבור בדבר
24 השמירה על חוק הגנת הפרטיות תשמ"א 1981- (להלן- "חוק הגנת הפרטיות"), את אינטרס
25 הציבור כי ההגנות המנויות בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו תישמרנה כפי שכיוון בית משפט
26 השלום במתן צו איסור הפרסום."

27 פרסום מחדש:

28 55. בד"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, ניתנה התייחסות לסוגיה של "פרסום מחדש",
29 ונקבע:

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

1 "פעמים רבות "חיו" של פרסום לא יסתיימו במועד שבו שודר לראשונה. ייתכן שהמידע
2 שפורסם יתפרסם שוב בגלגולים שונים. הפרסום עשוי להיות משודר מחדש בלא כל שינוי
3 (מה שמכונה לעיתים "שידור חוזר"). בנוסף, ייתכן שפרסום יעבור עיבוד ועריכה מסוימים
4 וישודר בנפרד, למשל, מקום שמפורסמת תמצית של הפרסום המקורי או מובאים קטעים
5 מתוכו. הפרסום אף עשוי להמשיך להתקיים לאורך זמן. דוגמה מובהקת לכך היא פרסום
6 באינטרנט, באופן המאפשר נגישות אליו משך תקופה בלתי מוגבלת לאחר לידתו. במקרים
7 אלה עשויות לעלות שאלות שונות לגבי תחולתן של הגנת אמת הפרסום והגנת תום הלב. זאת,
8 כיוון שהתפתחויות מאוחרות לפרסום עשויות להיות בעלות משקל מבחינת התקיימותן של
9 כל אחת מן ההגנות."

10 56. ברע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ, ביהמ"ש קבע כי יש לראות בפעולת
11 השיתוף "SHARE" ברשתות החברתיות (בשונה מ-"LIKE") כ"כפרסום" במובן חוק איסור
12 לשון הרע, כדלקמן:

13 "השאלה המתחדדת בפנינו נוגעת לפעולות שאינן יוצרות מסר חדש ועצמאי ושעיקר מטרתן
14 היא להתייחס לתוכן שפורסם על ידי משתמש אחר ברשת או להדהד אותו, ומכאן המורכבות
15 הכרוכה בהכרעה לגביהן... בעיקרו של דבר, אני סבורה כי יש מקום לאמץ את הפרשנות
16 שהוצגה בעמדתו של היועץ, ואשר התקבלה גם בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש
17 להבחין בין פעולת השיתוף לבין סימון הלייק (או סימוני "תחושה" דומים) ולקבוע כי רק
18 הראשונה עולה כדי פרסום כמובנו בחוק איסור לשון הרע.

19 עוד נפסק:

20 "פעולת השיתוף יוצרת מעין "עותק" של הפרסום העוללתי אשר יוצג לחבריו או עוקביו של
21 המשתף ברשת החברתית. מדובר אפוא בפעולה של חזרה על פרסום מסוים החושפת אותו
22 למשתמשים נוספים – בדרך כלל, מי שמצוי בשימת החברים או העוקבים של המשתף,
23 שאולי לא נחשפו לפרסום המקורי. באופן כללי ניתן לומר כי פעולה של שיתוף עשויה להקנות
24 לפרסום מסוים תפוצה נרחבת ותהודה רבה (ובכך לתרום להפיכתו ל"ויראלי"), מעבר למה
25 שהיה מקבל לולא שותף. כך למשל ייתכן כי מפרסם של פוסט מסוים שיש בו משום לשון
26 הרע אינו בעל חברים או עוקבים רבים, וכך הפרסום המקורי אינו צפוי להיחשף בתפוצה
27 רחבה, אולם כאשר משתמש אחר בעל עוקבים רבים משתף אותו הוא מגדיל את תפוצתו
28 בהרבה באופן שמעצים את הפגיעה בשם הטוב של הנפגע, או לכל הפחות פוגע באותה מידה."

29

30

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

הפרסום הראשון:

1

2

3

4

5

57. כפי שציינתי לעיל כתבתו של העיתונאי מר אלי ציפורי בעקבותיה יצא לעולם פרסום זה לא הובאה בפני.

6

7

58. הפרסום של הנתבע הגיע בהמשך לפרסום של מר משה איפרגן שמתייחס לדעת מר איפרגן לחציית קווים אדומים בהליך החקירה של התובע.

8

59. רק בעקבות פרסום זה, פרסם הנתבע כי מדובר במאהבת של התובע.

9

10

60. למרות התייחסותו של מר איפרגן להליך החקירה, נמנע מר איפרגן מלפרסם ולציין כי מדובר במאהבת של התובע.

11

12

61. בת"א (תל אביב-יפו) 41627-02-19 אדל בספלוב נ' שידורי קשת בע"מ, התייחס בית המשפט לזכות לפרטיות בקובעו:

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

"הזכות לפרטיות הוסברה בפסיקתו של בית-המשפט העליון כזכותו של אדם לשרטט קו, המפריד בין ענייניו האישיים והוא רשאי להחליט לפני מי ובאיזה היקף לחושפם, לבין עניינים אשר עליו להשלים עם עשייתם פרהסיה. זאת, מתוך זיקה ממשית לזכותו לכבוד ולזכותו לבנות את חייו ללא הפרעות, שאינן במקומן. "זכות הפרטיות", כתב בשעתו כבוד המשנה לנשיא, השופט אהרן ברק, "מותחת את הקו בין הפרט לבין הכלל, בין 'האני' לבין החברה. היא משרטטת מתחם אשר בו מניחים את הפרט לנפשו, לפיתוח 'האני' שלו, בלא מעורבות של הזולת" (בג"ץ 2481/93 דין נ' ניצב וילק, מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 456, 471 (1994)). פגיעה בפרטיותו של אדם, בלשונו של כבוד הנשיא מאיר שמגר, עלולה "להדיר אדם משלוותו, מהרגשת הביטחון האישי שלו ומתחושתו, כי הוא יכול לנהל את חייו לעצמו, בלי שענייניו הפרטיים הופכים לתצוגה לאחרים" (ד"נ 9/83 בית הדין הצבאי לערעורים נ' ועקנין, פ"ד מב(3) 837, 853 (1988))."

25

בית המשפט הוסיף והפנה לע"פ 5026/97 גלעם נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

26

27

28

"הכרה בפרטיות היא ההכרה באדם כפרט אוטונומי הזכאי לייחוד אל מול האחרים. ייחוד זה הוא המאפשר לאדם להתבצר באישיותו כבעלת משמעות הראויה לכיבוד. זוהי המסגרת באמצעותה הוא עשוי, אם הוא בוחר בכך, לפתח את עצמיותו ולקבוע

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

- 1 את מידת המעורבות של החברה בהתנהגותו ובמעשיו הפרטיים. זכות זו היא אחת
2 החירויות המעצבות את אופיו של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי והיא אחת
3 מזכויות העל המבססות את הכבוד והחירות להן זכאי אדם כאדם, כערך בפני עצמו"
4 (ע"פ 5026/97 גלעם נ' מדינת ישראל, בפסקה התשיעית לפסק-דינו של כבוד השופט
5 חנוך אריאל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 13.6.1999)).
- 6 62. הזכות לפרטיות אינה עומדת בפני עצמה ויכול ואל מול זכות זו יתייצבו ערכים אחרים
7 כגון זכויות חוקתיות אחרות של הפרט ואינטרס חשוב של הציבור שאינו מתיישב עם
8 הגנה מוחלטת על הפרטיות.
- 9 63. בת"א 41627-02-19 (אוזכר לעיל), התייחס בימ"ש לאיזון המתבקש, בדברים הבאים:
- 10 "המשפט הציבורי רואה בהתנגשות בין ערכים חוקתיים לבין עצמם – תחרות "אופקית",
11 שבה עומדים זה מול זה יסודות בני אותו מעמד נורמטיבי. האופקיות נגזרת מן העובדה כי אין
12 לאחד הערכים הללו עדיפות עקרונית על פניו של האחר ואין הוא מצוי במעמד נורמטיבי גבוה
13 הימנו. תחרות אחרת, "אנכית", מאפיינת במשפט הציבורי התנגשות בין ערך חוקתי לבין ערך
14 פחות-מעלה באופן יחסי, כמו תחרות בין הזכות לפרטיות לבין ענינו של הציבור בקבלת-מידע.
15 מקורה של האנכיות הוא במדרג הנורמטיבי בין שני הערכים המתחרים. בשל מעמדה הרם –
16 מעמד של זכות חוקתית – תזכה הזכות לפרטיות לעדיפות אל מולו של אינטרס ציבורי שכזה,
17 אלא בנסיבות חריגות אשר ייחד לכך הדין.
- 18
- 19 תחרות בין ערכים, אופקית או אנכית, מתרחשת במשפט הציבורי בִּמְקוֹם שבו נטען כי איזו
20 מרשויות-השלטון, בפעולתה או במחדלה, פגעה בערך חוקתי מוכר והרשות, מצדה, טוענת כי
21 היה זה לשם קידומו של ערך חשוב אחר. המשפט הציבורי מציע מנגנונים אחדים ליישובן של
22 תחרויות כאלו. לעתים תבוא ההתנגשות על פתרונה באמצעות פירושן של הוראות-התחיקה;
23 לעתים באמצעות יישומם של כללי-ברירה בין נורמות ולעתים באמצעות הפעלתו של מנגנון-
24 ההכרעה הקבוע, באורח מפורש או משתמע, בחוקי-היסוד (אהרן ברק מידתיות במשפט:
25 הפגיעה בזכות החוקתית והגבלותיה 115 (2010)). במקרה האחרון, כשנטען שהפעולה
26 השלטונית אינה חוקתית, כלומר שפגיעתה בערך חוקתי מוכר איננה כדון, מעמידים חוקי-
27 היסוד הוראת-הכרעה בדמותה של "פסקת-הגבלה", בייחוד מן הסוג הקבוע בסעיף 8 לחוק
28 יסוד: כבוד האדם וחירותו ובסעיף 4 לחוק יסוד: חופש העיסוק. פסקת-ההגבלה מעבירה את
29 הפעולה הפוגעת במבחניהם של שלושת יסודותיה – עקרון-החוקיות, עקרון-התכלית
30 הראוי ועקרון-המידה. תוצאת-הבחינה קובעת אם הפגיעה היא כדון או, לחלופין, שאין
31 להשלים עמה."
32

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

- 1 64. בית המשפט הוסיף והתייחס לאיזון הנדרש במשפט הפרטי, כדלהלן:
- 2 "פירוש זה נדרש לאיזון בין הערכים המתחרים לפי תכליתו של הדין; לפי משקלם
- 3 היחסי של ערכים אלה בנסיבותיה של המחלוקת; לפי הבחנה בין פגיעה בגרעינו של
- 4 ערך לבין גריעה משוליו; לפי תפישותיה של החברה לגבי כל אחד מן היסודות,
- 5 המשמשים במלאכת-האיזון ולפי מאזן של עלות מול תועלת המאפיין, בנסיבות-
- 6 המקרה, פגיעה בכל אחד מן הערכים המתחרים."
- 7 65. ובענייננו אנו, ברור לכל בר בי רב שהנתבע התכוון והפנה את הפרסום כלפי התובע.
- 8 66. פרסום המידע ע"י הנתבע כי מדובר היה במאהבת של התובע, יש בו כדי להוות הפרה
- 9 של הוראות סעי' 2 (9) לחוק הגנת הפרטיות – שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של
- 10 אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה היא נמסרה, הפרה של הוראות סעי' 2
- 11 (10) לחוק והפרה של הוראות סעי' 2 (11) לחוק – פרסומו של עניין הנוגע לצנעת חייו
- 12 האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות
- 13 היחיד.
- 14 67. מדובר במידע אישי ופרטי של התובע שיכול שהגיע לנתבע נוכח היכרותו רבת השנים
- 15 עם התובע.
- 16 68. מידע זה מתייחס לצנעת חייו האישיים והפרטיים של התובע שפורסם לראשונה ע"י
- 17 הנתבע מבלי שהובאה בפני כל ראייה לכך שהמידע פורסם קודם לכן ע"י אחר.
- 18 69. בשלב זה יש לבחון אם עומדות לנתבע טענות הגנה כלשהן בהתאם להוראות החוק.
- 19 70. בהתאם להוראות סעיף 18 לחוק, מפנה סעיף 18 (1) להוראות סעיף 13 לחוק איסור
- 20 לשון הרע, התשכ"ה – 1965. הנתבע אינו עונה לאף אחד מהקריטריונים שנקבעו בסעיף
- 21 13 לחוק איסור לשון הרע ועל כן לא קמה לו הגנה מכוח הוראות סעיף זה.
- 22 71. בהמשך, יש לבחון האם הנתבע עשה את הפגיעה בתום לב.
- 23 72. סעיף 18 (2) (א) לחוק קובע: "הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה
- 24 בפרטיות". סבורני כי בפרסום שמדובר במאהבת של התובע, היה על הנתבע לדעת על
- 25 אפשרות שתהייה בפרסום פגיעה בפרטיות. מדובר בפרסום שיש בו כדי להתייחס
- 26 לצנעת חייו הפרטיים והאישיים של התובע ועל כן לא קמה לנתבע טענת הגנה מכוח
- 27 הוראות סעי' זה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

- 1 73. סעיף 18 (2) (ב) לחוק קובע: "הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן מוטלת על הפוגע חובה
2 חוקית, מוסרית, חברתית או מקצועית לעשותה". הנתבע אינו עיתונאי, לא קמה לו
3 הגנה של "עיתונאות אחראית" ואין לו כל טענת הגנה של חובה חוקית או מקצועית
4 לבצע את הפרסום.
- 5 74. בכל הנוגע לשאלת נחיצות הפרסום, בית המשפט הגדיר זאת בת"א 41627-02-19
6 בדברים הבאים:
- 7 "שנייה נבחנת שאלת-הנחיצות, כלומר השאלה אם האינטרס הלגיטימי, שבשמו נעשית
8 הפגיעה, הוא חשוב מספיק להצדקתה. המענה מחייב הידרשות למשקלו, בנסיבותיו של
9 המקרה, של כל אחד מן הערכים המתחרים. באחת הפרשות הסביר הנשיא ברק כי ככל,
10 שהערך הנפגע הוא מרכזי יותר וככל, שמשקלו רב, כך יידרש הערך הנגדי, זה שבשמו נעשית
11 הפגיעה, להיות חשוב יותר והצורך לקדמו – דחוף וחיוני יותר: "אמת המידה לבחינת השאלה
12 עד כמה חשוב הוא הצורך להשיג את המטרות המונחות ביסוד [הפגיעה], הינה אם [פגיעה
13 זו] מגשימ[ה] מטרה חברתית מהותית (substantial) או צורך חברתי לוחץ. זו גישתנו להיקף
14 פריסתו של הדיבר 'תכלית ראויה'" ["בג"ץ 6427/02](#) התנועה לאיכות השלטון בישראל נ'
15 הכנסת, פ"ד סא(1) 619, 700 (2006). הסוגריים העגולים הם במקור). ראו, עוד קודם לכן, את
16 דבריו של כבוד השופט יצחק זמיר [בבג"ץ 6055/95](#) צמח נ' שר הביטחון, פ"ד נג(5) 241, 273
17 (1999))."
- 18 75. בנסיבותינו אנו, יש לבחון אם הפרסום משרת במידה הראויה והתכליתית צורך חברתי
19 חשוב והאם התועלת החברתית בו גוברת על הנזק שעשוי לצמוח ממנו.
- 20 76. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, לא מצאתי שהפגיעה בפרסום נעשתה בנסיבות
21 שבהן הייתה מוטלת על הנתבע חובה מוסרית או חברתית לעשות כן לעומת היקף
22 הפגיעה בפרטיות ביחס לתובע.
- 23 77. עסקינן בפגיעה קשה בפרטיותו ובצנעת הפרט של התובע. הנתבע לא שכנע שהייתה
24 קיימת לו חובה מוסרית או חברתית לפרסם את המידע לגבי התובע.
- 25 78. באיזון הזכויות שבין הצדדים זכותו של התובע לפרטיות גוברת על טענת הגנה זו של
26 הנתבע. הערך הנפגע בפרטיותו של התובע והחדירה לליבת חייו האישיים חשוב יותר
27 מהמטרה המונחת ביסוד הפגיעה והאינטרס הציבורי שיכול ויהיה בפרסום.
- 28 79. סעיף 18 (2) (ג) לחוק מתייחס לפגיעה שנעשתה לשם הגנה על עניין אישי כשר של
29 הפוגע. הפרסום שביצע הנתבע לא נעשה לצורך זה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

- 1 80. סעיף 18 (2) (ה) ו- (ו) לחוק – הנתבע אינו עומד בקריטריונים של סעיפים אלו במסגרת
2 טענת הגנה.
- 3 81. סעיף 18 (3) לחוק מתייחס לפגיעה שהיה בה עניין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות
4 העניין ובלבד שאם הייתה הפגיעה בדרך של פרסום – הפרסום לא היה כוזב. נושא
5 חקירתו של התובע והעובדה שהפך לעד מדינה במשפטו של ראש הממשלה מר בנימין
6 נתניהו, סבורני שאין מחלוקת על כך שיש בפרסום מידע זה כדי להצדיק עניין לציבור.
7 יחד עם זאת, לפרסום פרטים בדבר חייו האישיים של התובע והקשר שלהם כביכול
8 לחקירה, העניין הציבורי בנוגע למידע זה נסוג לעומת זכותו של התובע לפרטיותו
9 ולשמירה על כבודו, חייו הפרטים ומשפחתו.
- 10 82. לאור זאת, לא מצאתי שבאיזון זכויות הצדדים לרבות העניין הציבורי, לנתבע קמה
11 טענת הגנה מכוח הוראות ס"ק זה.
- 12 83. לסיכומם של דברים, פרסום המידע שפרסם הנתבע מהווה פגיעה בפרטיות ולנתבע לא
13 עומדת טענת הגנה כלשהי ביחס לפרסום ראשון זה.
- 14 **הפרסום השני ועד לפרסום החמישי:**
- 15 84. כאמור, פרסומים אלו נעשו לאחר שניתן צו איסור הפרסום.
- 16 85. כפי שציינתי לעיל, לאור הפרסום מצדו של ח"כ אוחנה, דאז שר המשפטים, על דוכן
17 הכנסת בו התייחסותו של ח"כ אוחנה לכך שניתן צו איסור פרסום והתייחסותו של
18 הנתבע לדבריו של ח"כ אוחנה בנאומו זה, הנני רואה בנתבע כמי שידע על צו איסור
19 הפרסום ולמרות זאת בחר להמשיך מספר פעמים עם פרסום הידיעה שמדובר במאהבת
20 של התובע, על אף שאסור היה למסור מידע זה.
- 21 86. קיים אינטרס ציבורי לכך שצו איסור פרסום יישמר ויכובד, גם אם קודם לפרסומים
22 מצדו של הנתבע עמד ח"כ אוחנה על דוכן הכנסת ונתן את נאומו המפורט לעיל.
- 23 87. לאור זאת, במסגרת פרסומים 2-5, הפר הנתבע צו איסור הפרסום שידע עליו. לנתבע
24 לא קמות טענות ההגנה שהיו לח"כ אוחנה בנאומו בכנסת ישראל ובמעשיו הפר הנתבע
25 את הוראות צו איסור הפרסום.
- 26 88. פרסום מחדש של "ציוצים" אינו שולל את עצם הפרתו של צו איסור הפרסום ומעשהו
27 של אחר, אין בו כדי לשלול את הפרת הצו מבחינתו של הנתבע בביצוע הפרסומים.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

הנזק:

1

2 89. לאחר שבחנתי וקבעתי כי הפרסומים מהווים פגיעה בפרטיות ולנתבע לא קיימות
3 טענות הגנה, יש לבחון את סוגיית היקף הנזק.

4

90. סעיף 29 (א) ו- (ב) לחוק קובעים:

5

“(א) בנוסף לכל עונש וסעד אחר רשאי בית המשפט, במשפט פלילי או אזרחי בשל הפרה של

6

הוראה מהוראות חוק זה, לצוות כמפורט להלן, לפי הענין:

7

(1) על איסור הפצה של עתקי החומר הפוגע או על החרמתו; צו החרמה לפי פסקה זו כוחו

8

יפה כלפי כל אדם שברשותו נמצא חומר כזה לשם מכירה, הפצה או החסנה, גם אם אותו אדם

9

לא היה צד למשפט; ציווה בית המשפט על החרמה, יורה מה ייעשה בעתקים שהוחרמו;

10

(2) על פרסום פסק הדין, כולו או מקצתו; הפרסום ייעשה על חשבון הנאשם או הנתבע,

11

במקום, במידה ובדרך שקבע בית המשפט;

12

(3) על מסירת החומר הפוגע לנפגע.

13

(4) על השמדת מידע שנתקבל שלא כדין, או לאסור על שימוש במידע כאמור או במידע עודף

14

כהגדרתו בסעיף 23ה, או להורות לגבי המידע כל הוראה אחרת.

15

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע החזקת עותק של פרסום בספריות ציבוריות, בארכיונים

16

וכיוצא באלה, זולת אם הטיל בית המשפט, בצו החרמה על פי סעיף קטן (א)(1), הגבלה גם

17

על החזקה כזאת, ואין בהן כדי למנוע החזקת עותק של פרסום בידי הפרט.”

18

91. סעיף 22 לחוק קובע:

19

”בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב, לטובת הנאשם או

20

הנתבע, גם באלה:

21

(1) הפגיעה בפרטיות לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו

22

הסתמך;

23

(2) הוא לא התכוון לפגוע;

24

(3) אם היתה הפגיעה בדרך של פרסום – הוא התנצל על הפרסום ונקט צעדים להפסקת

25

מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את הפגיעה, ובלבד שההתנצלות פורסמה

26

במקום, במידה ובדרך שבהם פורסמה הפגיעה ולא היתה מסוייגת.”

27

92. לטענת התובע, הנתבע ביצע את הפרסומים בכוונה תחילה ובזדון על מנת לקדם

28

אינטרסים משפטיים שלו ושל משפחתו.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

- 1 93. מאחר והצדדים הסכימו שלא לשמוע עדויות ואך להסתמך על כתבי הטענות
2 ותצהירים, נמנעה מבית המשפט האפשרות להתרשם מהעדים וכפועל יוצא לבחון את
3 השאלה האם הוכח שהפגיעה בפרטיות נעשתה מתוך כוונה לפגוע.
- 4 94. משכך ונוכח האופן בו התנהל ההליך, איני יכול לקבוע מסמרות בסוגיה זו ועל כן הנני
5 נמנע מלהכריע בשאלה זו.
- 6 95. יחד עם זאת, במסגרת השיקולים בקביעת הפיצוי לקחתי בחשבון מחד גיסא,
7 שהפרסומים ירדו לשורש חייו הפרטיים של התובע באופן שהיה בהם כדי לפגוע בו,
8 לסכנו כעד מדינה ולפגוע במשפחתו.
- 9 96. מאידך גיסא, לקחתי בחשבון שמדובר ב- 5 פרסומים אשר חוזרים אחר אותם
10 הדברים, כאשר פרסומים 3-5 הינם "ציוצים" חוזרים של פרסומים שאחרים פרסמו.
- 11 97. כמו כן, לקחתי בחשבון את העבודה שפרסומים 2-5 נעשו תוך הפרה של צו שיפוטי (צו
12 איסור הפרסום) והחשיבות והאינטרס הציבורי בכיבוד ושמירה על צווים אלו.
- 13 98. לאור כל האמור לעיל, הנני רואה לנכון להעמיד את הפיצוי לתובע בסך של 60,000 ₪.
14 סכום זה מבוסס מטבעו על דרך האומדנה ובמסגרתו הנני לוקח בחשבון את האופן בו
15 התנהל ההליך והאופן בו בחרו הצדדים לסיימו.
- 16 99. לאור המפורט לעיל ובהתחשב בפיצוי שנקבע ובאופן שנקבע וכן בהתחשב בכך
17 שטענותיו של התובע בדבר הפרת חובה חקוקה נטענו בקול ענות חלושה במהלך ההליך
18 והעיקר הייתה הטענה להפרת חוק הגנת הפרטיות, איני רואה צורך להמשיך ולדון
19 בטענת התובע במישור זה.

סוף דבר:

- 20
- 21 100. לסיכומם של דברים, תביעתו של התובע מתקבלת בחלקה.
- 22 101. הנתבע ישלם לתובע סך של 60,000 ₪.
- 23 הסכום ישולם תוך 30 ימים. במידה והסכום לא ישולם תוך 30 ימים יישא הסכום
24 ריבית שקלית מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום המלא בפועל.
- 25 102. כמו כן, בהתחשב בתוצאה אליה הגעתי ובאופן בו בחרו הצדדים לנהל ולסיים את
26 ההליך, הנני מחייב את הנתבע בהוצאות התובע בסך של 715 ₪ אגרת בימ"ש בצירוף

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 12612-01-20 חפץ נ' נתניהו

תיק חיצוני:

- 1 ריבית שקלית מיום ביצוע התשלום ועד לתשלום המלא בפועל וכן בשכר טרחת עו"ד
2 בסך של 15,000 ₪.
- 3 103. מאחר והתקיימו אך שני קדמי משפט, החזר אגרה בהתאם לתקנות באמצעות ב"כ
4 התובע וניתן בזאת פטור מתשלום אגרה שנייה.
- 5 זכות ערעור תוך 60 ימים לבית משפט מחוזי מרכז – לוד.
- 6 המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.
- 7 ניתן היום, ז' שבט תשפ"ה, 05 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.
8

נועם רף, שופט

9
10

